

VIHURILAINEN

Paljon Onnea Vihuri!

Tarkkasilmäisimmät huomasivat kenties kansilehdellä komeilevan luvun 70, ja kaikkein viksuimmat osasivat tästä ehkä myös päätellä, että vietämme parhaillaan seuramme 70 -vuotisjuhlavuotta! Vuonna 1947 perustettiin Urheilu- ja voimisteluseura Tampereen Vihuri ry. Historiaa kunnioittaen muistelemme tämän vuoden Vihurilaisissa menneitä vuosia julkaisemalla parhaita paloja 50 -luvun seuralehdestä Kipparista sekä seuran 50 -vuotisjuhlajulkaisusta. Kansikuvalla komeileva kuva on muokattu seuran 10 -vuotisjuhlien julisteesta, jonka suunnitteli vuonna 1957 Yrjö Kalves.

Seuran jäsenet pääsevät juhlistamaan 70-vuotiasta seuraamme Tampereen Raatihuoneelle 21.4.2017. Lisää juhlista ja juhliin ilmoittautumisesta on heti seuraavalla sivulla.

Lisäksi lehdessä käydään katsomassa, miten melojat viettävät aikaansa talvella uimahallilla ja kuntosalilla, kerrotaan syksyllä järjestetyn retkikyselyn tuloksia ja valaistaan hieman melojien erilaisia koulutusjärjestelmiä. Näitä lukiessa toivottavasti aika hurauttaa nopeasti ja ennen kuin huomaammekaan on aurinko vapauttanut järvet jääpeitteistään uuden melontakesän alkamiseksi.

Iloista ja reipasta, melanvetojen täyteistä juhlavuotta kaikille!

Marko

tiedotusvastaava

Vihuri 70 -vuotta

Tampereen Työväentalolla kävi huhtikuun alussa 1947 vedenpärskeinen puheensorina. Talon kokoushuoneeseen numero kolme oli kutsuttu koolle melonnan, soudun ja purjehduksen ystäviä perustamaan kaupunkiin vesiurheiluseuraa. Ajatus oman seuran perustamisesta lähti Valtion Lentokonetehtaan kanoottirakennuksesta ja melonnasta innostuneiden työntekijöiden keskuudesta. Jo valmistuneet kanootit tarvitsivat suojaa ja melontaväki kaipasi yhteistoimintaa. Lentokonetehtaalaisen lisäksi seuraa perustamaan tuli innokkaita melojia Työväenopiston piiristä.

Perustavassa kokouksessa päätettiin seuran nimeksi Voimistelu- ja urheiluseura Tampereen Vire r.y. Seuran rekisteröinti Vire -nimisenä ei kuitenkaan onnistunut, joten seuran johtokunta joutui pohtimaan nimeä uudelleen. Pienestä tuulenvireestä seuran nimi kasvoi kovaksi tuulenpuuskaksi, Vihuriksi.

Vihurilaiset ryhtyivät innokkaasti rakentamaan kanootteja kesän vesille Ratinan parakissa. Rakentamista varten miehet valmistivat työpukit sekä kilpakaksikkoja että Ohi-kilpayksikköä varten. Suositun Ohi-kanootin oli suunnitellut ja piirtänyt Valtion Lentokonetehtaan puuseppä Otto Leskinen. Kanootit rakennettiin pääosin filmiliimatusta lentokonevanerista ja kansiverhoiluun käytettiin korkealaatuista lentokoneiden verhoilupellavaa. Seuran alkuvaiheen kanoottinrakentajat olivat lähes kaikki lentokonetehtalaisia, ammattinsa taitavia koneenrakentajia, joilla riitti ammattitaitoa myös kanoottien valmistamiseen.

(Lyhennelmä Tampereen Vihurin 50 -vuotisjulkaisusta.)

Näistä ajoista on kuljettu pitkä matka nykyiseen yli 600 hengen seuraksi. Tänä vuonna juhlimme 70 -vuotista seuraamme monin tavoin. Vuoden merkittävin juhla on Tampereen Raatihuoneella perjantaina 21.4.2017 kello 17.30 – 19, minne Tampereen kaupunki on kutsunut seuramme juhlimaan pitkästä historiaansa. Juhliin ovat tervetulleita kaikki Vihurin jäsenet!

Virallisen kaupungin vastaanoton jälkeen jatkamme vielä juhlia rennommissa

merkeissä jatkoilla aina valomerkkiin saakka! Jatkojen pitopaikka on vielä salainen, mutta sen verran paljastettakoon, että se sijaitsee Tampereen keskustassa kävelymatkan päässä Raatihuoneelta. Jatkojen hinta on noin 25 €/hlö, riippuen jatkoille ilmoittautuneiden henkilöiden määrästä.

Ilmoittautuminen juhliin tapahtuu google -kyselyn avulla, johon löytyy linkki kotisivujemme Tiedotteista (www.vihuri.info). Osallistujat saavat vielä lähempänä muistutuksen tapahtumasta postitse Tampereen kaupungilta.

Ilmoittaudu tilaisuuteen 31.3.2017 mennessä.

Vihurin vuosikokous

sunnuntaina 26.3.2017

kello 15.30 - 18 Kaupinojan saunalla!

Vihurin vuosikokouksessa käydään läpi normaalit vuosikokoukseen kuuluvat asiat, kuten edellisvuoden toimintakertomus, alkavan vuoden toimintasuunnitelma ja budjetti sekä valitaan seuran johtokunnan jäsenet. Tarkempi esityslista kotisivuilla www.vihuri.info.

Lisäksi kerrotaan suunnitelmista Vihurin vajan uudistamiseksi. Tule paikalle kuuntelemaan ja vaikuttamaan seuran toimintaan!

Vihurilaisten talvitouhuja

Ainakin toistaiseksi Suomen talvi on tarjonnut sen verran pakkasta ja lunta, että ainakin Tampereen seudun järvet ja joet ovat jäätyneet kiinni, ehkä Ratinan suvantoa lukuun ottamatta. Onneksi Vihurin jäsenien ei tarvitse talvellakaan olla toimeettomana ja odottaa kevään tuloa, vaan tekemistä riittää lähes jokaiselle viikonpäivälle. Säännöllistä toimintaa on Ratinan kuntosalivuorot, ergometrimelontaa (sisäsoudun tyyppistä sisämelontaa) ja melontaa uimahallissa. Näiden lisäksi on vielä useita erikoistapahtumia, kuten pilatesta, foam rollingia, lavatanssijumppaa, ym. ym. ym. ... Kannattaa seurata aktiivisesti seuran kotisivulla olevaa toimintakalenteria, minne on kerätty kaikki seuran tapahtumat! (www.vihuri.info/kalenteri).

Ratinan kuntosali

Lihaksia ja voimaa voi harjoittaa kolme kertaa viikossa Ratinan kuntosalilla (maanantaisin ja keskiviikkoisin kello 17 – 18 ja perjantaisin kello 16 – 17). Salilla ei ole varsinaisesti ohjausta, vaan jokainen voi tehdä omat harjoituksensa. Apua ja vihjeitä saa (välillä jopa pyytämättä) salin vakiokävijöiltä. Kuntoilun ohessa voi myös osallistua aktiiviseen politikointiin ja maailmanparantamiseen, jota harrastetaan varsinkin penkkipunnerrusnurkassa.

Kuntosalilla on järjestetty myös ihan virallisia ohjattuja harjoituksia. Alla on kuva 8.3. pidetystä tilaisuudesta, jossa fysioterapeutti Harri Laine havainnollistaa kehon spiraalimaisia voimaratoja Ismo Lehtosen kanssa.

Uimahallivuoro

Vihurilla on uimahallivuoro kaksi kertaa viikossa Kalevan uimakeskuksessa. Lauantai-iltaisin kello 17.30 – 19.30 on vihurilla käytössä sekä 25 m uusi allas että siinä vieressä oleva hyppyalas. Sunnuntaiaamuisin kello 8 – 10 voi melontaa harjoitella 25 metrin altaassa.

Lauantaisin yleensä isommassa altaassa on käynnissä kanoottipoolopeli ja hyppyaltaassa pyritään eskimoita, harjoitellaan tasapainoa kilpakajakissa tai tehdään ihan perus melontaharjoituksia. Hallissa on myös kaksi retkikajakkia, joilla voi vielä paremmin harjoitella kesää varten vastaavalla kalustolla. Mutta mitä se kanoottipoolo oikeastaan on? Seuraavassa seuran poolovastaavan Janne Vehmaan kuvaus pelistä:

Kanoottipoolo — Mielikuvaharjoitus

Kuvittele (jos pystyt) jääkiekon ja käsipallon ristisiitosta, jota pelataan uima-altaassa kajakissa istuen. Kuvittele kymmenen pelaajaa kypärät päässä sohimassa palloa meloilla pienessä altaassa. Tai kuvittele kontaktilajia, jossa vastustajaa saa taklata tai jopa tuupata kumoon, jos siltä tuntuu (molskis, sanoi Eemeli). Jep, kuvittelit juuri kanoottipooloa.

Jos kanoottipoolo kuulostaa hieman omituiselta tai hassulta, niin sitä se onkin. Mutta se on myös pahuksen hauskaa, ja siihen jää helposti koukkuun. Se on myös erittäin hyvää kuntoilua. Lisäksi pooloa pelatessa oppii kuin huomaamattaan hallitsemaan kajakia paremmin ja melomaan monipuolisemmin. Poolo onkin erityisesti koskimelojien suosiossa, mutta sopii harjoituksena kaikille, jotka haluavat parantaa tasapainoa, kuntoa tai kajakin hallintaa.

Aluksi homma voi vaikuttaa aika sekavalta, mutta on siinä oma järki ja logiikka, kuten missä tahansa pallopelissä. Kentällä on yhtä aikaa kymmenen pelaajaa. Joukkueessa on maalivahti, kaksi hyökkääjää ja kaksi puolustajaa. Enemmän maaleja tehnyt voittaa. Palloa syötetään käsin heittämällä tai melalla vippaamalla. Palloa kuljettavan pelaajan saa taklata kumoon, joten eskimopyörähdys on lajin perustaito. Säännöt kannattaa tietysti opetella (kts. Melonta- ja Soutuliiton sivuilta kilpailusäännöt, <http://www.melontajasoutuliitto.fi/lajit/kanoottipoolo/>). Ja Youtubesta löytyy nykyään paljon poolovideoita (mm. MM-kisoista), mistä voi katsoa mallia. Mutta parhaiten tietysti pooloa oppii pelaamalla.

Ja nyt voitkin jo lopettaa kuvittelun ja tulla itse katsomaan mistä oikein on kyse. Joka lauantai Vihurin uimahallivuorolla pelataan pooloa (Kalevan uimahalli klo 17:30 alkaen). Mukaan voi tulla, vaikkei olisi koskaan ennen pelannut, tai osaisi sääntöjä. Eskimoakaan ei tarvitse osata (vaikka se vähän rauhoittaakin), pelin rytmi sovitetaan aina sen mukaan, että kenenkään ei tarvitse pelätä vaan aloittelijat voivat rauhassa totutella peliin. Pooloa pelataan tosissaan, mutta ei otsa rypyssä. Joskus sääntöspekulaatiot tosin jatkuvat melko totisina vielä sähköpostikeskusteluna.

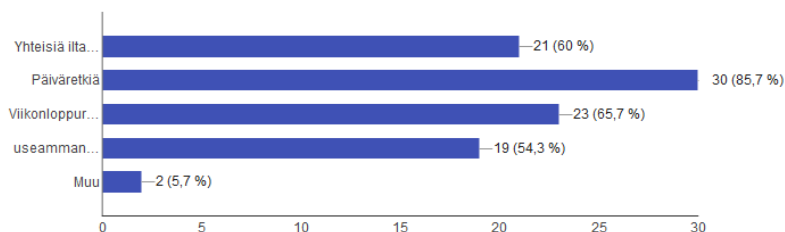
RETKIKYSELY

Viime syksynä teetimme pienimuotoisen retkikyselyn Vihurin jäsenille. Tavoitteena oli saada paremmin tietää omien jäsentemme toiveita retkien ja koulutusten suhteen. Saimme kyselyymme vastauksia 36 kappaletta. Koko jäsenmäärään nähden vastausprosentti jäi noin kuuteen, mutta jos huomioidaan vain retkille osallistuvat, on vastausprosentti varmaan lähempänä kolmeakymmentä. Vastaajista 23 ei ollut osallistunut seuran retkille ja 13 oli. Hienoa, että erityisesti retkillä käymättömät henkilöt olivat aktiivisia vastaamaan, jotta saimme tietää paremmin mitä voisimme tehdä toisin tai paremmin saadaksemme enemmän väkeä retkille. Kiitos kaikille vastanneille!

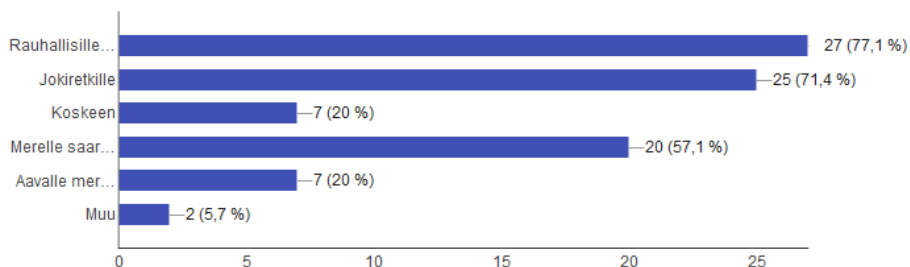
Retkille osallistumattomuuden syistä suurimmaksi nousi – ei niin yllättäen – aikataulut. Mutta toiseksi yleisin syy olikin pienoinen yllätys, eli En luota melontataitoihini. Tähän yritämme jo tänä kesänä panostaa kurssi- ja retkipuolella tarjoamalla Vihurin melojille mahdollisuuksia itsensä kehittämiseen melojana erilaisilla lyhyillä koulutustapahtumilla, sekä järjestämällä helppoja ja lyhyitä aloittelijoille sopivia retkiä ja retkeilykoulutusta.

Retkiä toivottiin olevan monenlaisia, äänet jakautuivat hyvin tasan niin iltamelontojen, päiväretkien ja viikonloppuretkien osalta. Myös pidemmät useamman päivän retket olivat toivottuja. Saunamelontoja toivottiin useammin, toivottavasti ensi kesänä säät pysyvät sellaisina, että myrskyn tai sateen takia ei tarvitse yhtä usein perua saunamelontoja Haukisaareen kuin viime kesänä!

Minkälaisia retkiä toivoisit Vihurin järjestävän? (35 vastausta)

Minkälaisiin paikkoihin haluaisit lähteä melomaan? (35 vastausta)

Tässä vielä muutama ote retkitoiveista sekä vapaasta palautteesta. Toivottavasti tulevan kesän retkikalenterista löytyy edes osa toivotuista kohteista!

- Bengtskärin majakka, Isokarin majakka, Saaristomeren kansallispuisto; Merenkurkku, Ahvenanmaa, Klovharu (Tove Janssonin saari), Perämerelle Ruotsin saaristoon
- Ruoveden Kovero, Repovesi, Koitere, Saimaa, Kolovesi, Inari
- Lähivesistöt, Pyhäjärvelle Uittotunnelin kautta, matalan kynnyksen retkiä lähivesille arki-iltaisin; Enemmän retkiä vasta alkajille, esim. 20-30 km päivässä
- Muutaman päivän jokiretki olisi hyvä lisä valikoimaan
- Jokireiteille max. 5h ajomatkan päässä Tampereesta
- Kymijoki, Kuusamo, Pohjois-Karjala Jongunjoki
- Tekniikkaharjoitus- ja melontataitoillat erittäin hyviä! Keskiviikon treeni-illat olivat hyviä! Reskutuksia olisi hyvä treenailla niin hallissa kuin järvelläkin.
- Erytisolosuhtemelonnat retkeilyä ajatellen. Esim. virtaava vesi, pimeämelonta, vilkkaasti liikennöidyssä ympäristössä toimiminen, surffilähdöt/-rantautumiset jne. Sellaiset paikat, joihin on hankalaa/vaarallista mennä yksin.
- Retkeilykurssi, suunnistuskurssi, varusteiden ensiapu,
- Ehdottaisin myös jonkinlaista leppoistelu-retkeä, jossa ehtii lojua riippumatossa ja olemaan nuotion äärellä

MELONNAN TAITOTESTIT JO UIMAHALLIKAUDELLA HENKILÖKOHTAISEEN TAVOITEVALIKKOON!

Mikäli olet aikeissa lähteä laajentamaan melontakokemustasi Euroopan maiden tarjoamiin houkutteleviin järvi-, joki- tai merimaisemiin, pakkaa varusteisiisi Eurooppalainen melontapassi (Euro Paddle Pass, EPP). Ellei sitä vielä ole, suosittelen, että hankit sellaisen esimerkiksi Tampereen Vihurin järjestämissä tilaisuuksissa kesäaikana. Mitäkö hyötyä? Ehkä et pakkaa mukaan kaikkia tarvitsemiäsi melontavarusteita, vaan varaudut käyttämään paikallisten melontayritysten palveluita. Riippuen kohdemaan lainsäädännöstä ja käytännöistä, joudut mahdollisesti todistelemaan omaavasi turvalliseen melontaan riittävät melontataidot. Näppärämmin tämä käy, jos lyöt EPP todistuksen pöytään ja katsot luottavaisesti palvelun tarjoajaa silmiin. Tämä toimii EPP-maissa, joita Suomen lisäksi ovat Ranska, Irlanti, Englanti, Slovenia, Ruotsi, Tanska, Norja, Saksa ja Italia. Suomi liittyi joukkoon 2013.

EPP-todistuksia on eri tasoisia (EPP1, 2, 3) ja melonnan eri lajeihin (kajakki, avokanootti, koski).

Suomen melonta- ja soutuliitto (MeSo) hyödyntää EPP-järjestelmää myös siten, että EPP-taidot ovat ”sisäänpääsyaatimuksina” melonnan ohjaajakurssille (vaatimuksena EPP2-taitotaso) ja opaskurssille (vaatimuksena EPP3-taitotaso).

Melojan EPP-taidot EPP2:sta ylöspäin arvioidaan sitä varten järjestetyissä vastaanottotesteissä (EPP1 todistuksen saa melonnan peruskurssin käynyt). Vihuri on järjestänyt EPP-taitotestejä vuosina 2014 ja 2016. Hyväksytty testi on ollut myös osallistumisehtona näinä vuosina Vihurin järjestämille MeSon ohjaajakursseille. Testin vastaanottajat ovat MeSon hyväksymiä. Tällä hetkellä testin vastaanottajaoikeus on Vihurin jäsenistä Tapio Tyllilällä (vastaanotto-oikeus EPP3-tasoon asti) ja allekirjoittaneella (oikeus EPP2-tasoon). Arvioisin, että Vihurin testeissä EPP2-tason suorittaneita on tällä hetkellä 15-20 seuramme melojalla. Vaadittavat taidot omaa kyllä huomattavasti useampi. Monella melojalla on varmasti todistus Suomen Melontakouluttajien melonnan ohjaajakurssin edellytyksenä olevasta melonnan taitotestistä, joka jonkin verran poikkeaa nyt esiteltävästä MeSon noudattamasta.

Käytännössä Vihurin kurssijaosto on järjestänyt parina kesänä ”valmennuskursseja” testitilaisuuksiin. Onnistumisprosentti esim. kesällä 2016 oli 100 %. Valmennusta ja taitotestejä on tarkoitus järjestää tulevanakin kesänä halukkuudesta riippuen.

Taitotestin hyväksyttävästi suorittaneelle MeSo lähettää todistuksen (kortin) ja hihamerkin. Väreillä ilmaistaan taso: 1=keltainen, 2=vihreä ja 3=sininen. EPP2-tasolla taitokokeen maksu on 25 € sisältäen edellä mainitun rekvisiitan.

Entä sitten taitokokeiden sisällöt? Ne löytyvät MeSon alla olevista linkeistä. Omat vastaanotto-oikeuteni rajoittuvat EPP2-Kajakki-tasoon. Tämän taitotason arvioidaan olevan riittävä suojaisilla järviolueilla tapahtuvaan melontaan. EPP3-taso on sitten vaatimuksena meriolosuhteissa ja laajoilla järvenselillä tapahtuvaan melontaan. EPP2 onkin tähän asti ollut retkimelojilla peruskurssin jälkeen yleisin testaustaso. Ehkä ensi kesänä halukkuutta ilmenee myös myös EPP3 tason testeihin.

Mutta EPP2 tason testistä muutamia huomioita. Testikokelaan tulee sileällä vedellä (toki pientä aallokkoa voi olla) kyetä liikuttamaan kajakkiaan hallitusti eri suuntiin ja osata soveltaa melontatekniikoita (tuet, käännökset) melonnassaan. Joutuessaan veden varaan, toiminnan tulee olla maltillista ja harkittua.

Kajakkimelonnan 2-tason koe suoritetaan vähintään 2 tunnin ja neljän kilometrin mittaisen retken aikana. Osioita on kaikkiaan 19, jotka jakaantuvat osattaviin taitoihin (9 osiota), turvallisuustaitoihin (6 osiota) ja harjoiteltaviin taitoihin (4 osiota). Osattavien ja turvallisuustaitojen osalta noudatetaan arvioinnissa hylätty-hyväksytty -asteikkoa. Hylätty jossakin osiossa merkitsee hylätty koko testissä. Harjoiteltavien taitojen osalta riittää, kunhan osallistuja osaa alkeet tekniikasta, vaikka esim. ylätuki ei vielä pidä pystyssä.

Osattavia taitoja ovat:

- Kajakin nostaminen, kuljettaminen ja laskeminen vesille
- Eteenpäinmelonta
- Pysähtyminen ja taaksepäin melonta
- Kajakin liikuttaminen sivusuuntaan
- Alatuki ja kaatumisen estäminen
- Takaperäsin/melaperäsin
- Alatukikäännös
- Rantautuminen
- Kajakin kiinnittäminen

Nämä taidot on osattava sujuvasti. Lähes kaikkia mainittuja voi harjoitella myös talvikautena Vihurin uimahallivuorolla. Suosittelisin alatuen, sivuttaismelonnan ja taaksepäin melonnan harjoittelua uimahallissa.

Turvallisuustaitoja (jotka myös osattava)

- Kajakin kaataminen ja hinaaminen rantaan
- Kajakin kaataminen/kajakista poistuminen ja kiipeäminen takaisin kajakiin (avustajatta)
- Eskimopelastus (keulaeskimo)
- Paripelastus
- Turvavarusteet
- Navigointitaidot (kartan lukeminen, vesiliikenteen merkit, kompassin käyttö)

Kajakin kaatamista ja kipuamista takaisin on hyvä harjoitella uimahallissa olevalla retkikajakilla.

Harjoiteltavat taidot

- Ylätuki
- Sivuttain melonta
- Kahdeksikkotuki
- Kajakin kanttaaminen

Koko testiä ajatellen minä pidin etukäteen vaikeimpana turvallisuustaitoihin sisältyvää kajakin kaatamista ja kiipeämistä takaisin kajakiin, koska se minulle on vaikein. Yleisesti vaikeuksia on enemmänkin ollut sivuttaismelonnan ja taaksepäin melonnan hallinnassa. Suosittelisinkin niiden ottamista jo uimahallivaiheessa hyvin hallintaan.

Terveisin *Seppo Paavola*

Linkit:

<http://www.melontajasoutuliitto.fi/koulutus/melonnan-koulutus/melonnan-taitokokeet/epp-euro-paddle-pass/>

<http://www.melontajasoutuliitto.fi/koulutus/melonnan-koulutus/melonnan-taitokokeet/>

MITEN ITSE AJAUDUIN BCU:N JA NIL:N TASOLUOKITUKSIIN, JA MITÄ NE SITTEN OVAT

BCU, British Canoeing, on Isobritannian Melonta ja soutuliitto. Koska Britannian rannat ovat melko suojattomat Atlantin voimalle, on kaikki merimelonta oleellisesti vaativampaa kuin Suomessa, jossa mm. saariston vuoksi voi meloa paljon huolettomammin. Tästä syystä BCU oli jo kauan ennen EPP-järjestelmää kiinnittänyt huomiota melojan melonta-, reskutus- ja navigointitaitojen kouluttamiseen, ja luonut melojan luokitusasteikon: BCU 1-5 star. Näitä tasoja on merimelonnan (sea) lisäksi myös koskimelontaan (white water), avokanoottiin (canoe) ja surffikajakkiin (surf). BCU:n dokumentilla pitäisi kajakin vuokraus Englannista helpottua. Tosin suojattomalla merialueella vasta 3* tai 4* auttaneen, järvi- ja jokialueilla riittänee 2*.

Karkea mielikuva:

- 1* - mopokortti (~ EPP1)
- 2* - henkilöautokortti (~ EPP2)
- 3* - kuorma-autokortti (~ EPP3)
- 4* - bussikortti
- 5* - rekkakortti

Menin puoliksi uteliaisuudesta BC 3* sea kurssille toukokuussa 2010. Kurssin oli tilannut Marjanien melojat, mutta ulkopuolisia otettiin mukaan koska kurssipaikkoja jäi yli. Hinta oli korkeampi kuin mihin olin tottunut, mutta kouluttajat tekivätkin sitä ammatikseen; opetus olikin hyvin järjestetty ja kannustavasti hoidettu. Kurssin päätteeksi läpäisin tutkinnon; ensimmäinen BCU natsa oli saatu. Muistan että olin tämän viikonlopun jälkeen aivan naatti.

Myöhemmin huomasin Meloja-lehdestä, että 3* -kurssilta tuttuja nimiä oli melomassa Suomenlahden yli Tallinnaan. Minä mukaan. Muutaman vuoden kuluttua huomasin olevani Isle of Manilla hankkimassa uusia melontakokemuksia samojen henkilöiden kanssa, ja treenaamassa kohti 4*:ia. Joka olikin vaikea pala. Melonta- ja reskutustaidot arvioidaan 1.2 - 2.5 metrin aallokossa ja 6 - 8 sekuntimetrin tuulessa, tai vastaavan vaikeusasteen merenkäynnissä (esim. vuorovesikoski). Lisäksi tässä tasossa eivät omat henkilökohtaiset taidot enää riitä, vaan hallittaviin asioihin kuuluu myös melontaryhmän johto ja poikkeustilanteiden hallinta. Arviointijakso kestää kaksi päivää. Vaikka omasta mielestä olin valmistautunut hyvin, tuli ensimmäisestä tutkinnosta hylsy. (Samoja virheitä en enää tee, sen verran ne jurppi). Joskus yli puolet kokelaista hylätään, minkä

vuoksi arvostan kaikki 4* läpäisseet korkealle. Seuraavaan 4* arviointiin olin valmistautunut paremmin, joten sekin natsa tuli hankittua toissa vuonna.

BCU:ssa on kouluttaja-koulutus eriytetty näistä suorittaja-tasoista, eli 5* -tasoisenaan melojan ei edellytetä opettavaan mitään. Kouluttauduin uteliaisuudesta peruskurssin kouluttajaksi. Tässä yhteydessä jouduin hankkimaan myös 2* pätevyyden, missä ainoa vaikea asia oli kanootin hallinta. BCU vaatii tätä, koska nähdään että kahden erilaisen 'alustyyppin' hallinta on melojan oppimisen kannalta hyödyllistä. Ennakkoaluojeni vastaisesti päädyin olemaan samaa mieltä; ylävartalon kiertoon tuli lisää laajuutta, kun on vain yksipuolinen mela käytettävissä.

NIL, Nordisk Instruktörlisens eli Nordic Instructor License on pohjoismaissa kehittynyt tasojärjestelmä. Lisäsin tähän BCU:n jatkoksi omakohtaisia tuntemuksia NIL Guide -testistä, koska se on lähellä BCU 4* sea:ta, ja osallistuinkin tähän testiin 4* pohjalta ilman koulutusta. Hengeltään ja juoneltaan se on samantyyppinen kuin 4* arviointi ml. kahden päivän kesto: Kokelaat muodostavat melontaryhmän, joka laitetaan erilaisiin haasteisiin, tai ryhmä kokee erilaisia vastoinkäymisiä, jotka kulloinkin vuorossa olevan johtajan täytyy ratkaista. (Tässä oppii nopeasti delegoimaan, koska jos sidot itsesi ongelmaan, molemmat arvioijat kippaavat välittömästi, joten johtajakokelaan on johdettava kaksi reskutusta sen meneillään olevan ongelman lisäksi) Melonta- ja reskutustaidot arvioidaan 1 metrin aallokossa ja n. 8 - 10 sekuntimetrin tuulella. Luonnollisesti kaikki melaliikkeet perusmelonnasta keulaperäsimen tulee osata, mutta näiden yksittäissuoritusten tarkistamisen sijasta kokelaat saattavat joutua esim. melomaan aallokossa aivan kalliorantaa seuraten, jolloin kaikkien oleellisten melatekniikoiden hallinta tulee ilmi.

Seuraavan sivun taulukko yrittää antaa kokonaiskuvan EPP:n ja BCU:n eri tasojen sekä NIL Guide:n vaatimuksista,

Terv. *Pertti Peussa*

Kuva: Reskutusharjoitus
vuorovesikoskessa,
Pertti Peussa ja Nina Wikman

Hallitsee näyttökokeessa	EPP1 BCU 1*	EPP2 BCU 2*	EPP3 BCU 3* sea	NIL Guide BCU 4* sea	BCU 5* sea
Melontaolosuhteet	Suojaisa vesi Suojaisa vesi	Suojaisa vesialue Suojaisa vesialue*	0.5-1.0m aallot, 4-8m/s tuuli 0.5-1.2m aallot, 4-6m/s tuuli	n. 1m aallot, n. 10m/s tuuli 1.2-2.5m aallot [#] , 6-8m/s tuuli	2.5-4m aallot [£] , 8-10m/s tuuli
Reskus	- -	parireskus parireskus	parireskus y.o. olosuht. pariresk & hinaus yo olosuht.	monia & hinaus yo olosuht. monia & hinaus yo olosuht.	monia & hinaus yo olosuht.
Navigointi	- -	maisemanavigointi [§] -	suuntimat, kompassi [§] suuntimat, kompassi	suuntimat, kompassi, ml. yö suunt., komp., ml. vuorovesi	BCU4*, lisäksi yönavigointi
Eskimo	- -	- -	1 puoli, y.o. olosuhteissa 1 puoli, y.o. olosuhteissa	1 puoli (kaat. 2 puol) yo olosht 1 puoli, yo olosuhteissa	1 puoli, kaatuminen 2-puol.
Kajakin korjaus (ja korjausvälin.)	- -	- -	mainitaan mainitaan	hallittava useita eri tapauksia hallittava useita eri tapauksia	hallittava monipuolisesti
Solmujen teko	- -	- -	4 kpl -	- -	-
Ryhmän ja pelastuksen johtaminen.	- -	- -	- -	10 melojaa 4 kpl BCU 3*, 4* olosuhteissa	Monenlaisia melontaryhmiä
Turvall.suunn.teko	- -	- -	- -	kyllä -	osana suunnittelua
Yömelonta	- -	- -	- -	kyllä -	Kyllä
Kouluttaminen	- -	- -	- -	kyllä -	-

Edellytykset osallistua kokeeseen

Edeltäviä melontasuoritteita	- -	- 4h melontaa	3 x 10km retkeä, 5m/s tuuli 3 x 15km retkeä	- yli 24 meriretkeä	yli 30 meriretkeä
Vaadittavat edeltävät suorit.	- -	peruskurssitaidot -	EPP2 tai vastaavat taidot BCU 2* (tai vast. taidot?)	Ennakkoteht., sis. turv.suunn. BCU 4* koulutus	BCU 5* koulutus
Ensiaputaidot (ja EA laukku)	- -	- -	EA laukku oltava -	EA2 EA1	EA1
Meri-VHF radion käytön ymmärrys	- -	- -	- -	- Kyllä, ja VHF radio mukana	Kyllä, ja VHF radio mukana

*Kytettävä hallitsemaan kajakkia, mutta myös kanoottia // # ja 1m surf-aalto // £ ja 1.5m surf-aalto // § Suomen maakohtainen EPP vaatimus

Kesä-KIPPARI, 1958

Pääkirjoitus

Kipparin mukana tuli taas monelle ehkä hyvinkin epämieluisa kortti, nimittäin se tilillepanokortti. Sen tarkoitus on kyllä antaa jokaiselle seuralaiselle tilaisuus mahdollisimman kivuttomasti selviytyä välttämättömästä pahasta jäsen ym. maksuista. Maksuthan ovat aina epämieluisia asioita olkoonpa kysymys mistä maksuista tahansa ravintolamaksuista puhumattakaan. Maksuthan saavat tavallisen työläisen suorastaan haukkomaan henkeään, mutta palataksemme varsinaiseen asiaan. Jokainen järkevä seuralainen käsittää näiden maksujen tärkeyden seuratoiminnassa. Eihän näillä sentään ole tarkoitus ketään puille paljaille nylkeä tällaisena ankarana aikana.

Jäsenmaksuissa olemme ottaneet huomioon vain parilta aikaisemmalta vuodelta sellaisilta, joilla niitä on ollut enempikin rästissä, jotta ei rästit olisi esteenä mukaan tulemiselle. Niille kanootinomistajille, jotka ihmettelevät maksun suuruutta ilmoittamme, että vajamaksu on ei jäseneltä 1000:- ja jäseneltä 500:- vuodelta vakuutusmaksuineen.

Retkeilykilpailu

Liiton melontajaosto toimeenpanee taas tänä kesänäkin kilpailun retkeilyssä. Kilpailuun on tällä kertaa tullut erittäin huomattava muutos, sillä nyt otetaan huomioon myös viikonloppuretket kilpailusuorituksiksi. Viikonloppuretkistä on tehtävä merkinnät seuran melontakirjaan. Jokaiseen retkeen on sisällyttävä vähintään yksi (1) yöpyminen. Kaukoretkistä on entisen tavan mukaan pidettävä lokikirjaa, joka toimitetaan seuran välityksellä melontajaostolle. Lokikirjat on toimitettava seuralle syyskuun loppuun mennessä. Retkeilyn merkeissä odotammekin vilkasta toiminta ja kesästä oikeaa intiaanikesää!

Melontareitti Haukisaareen vapautui helatorstaina ja ensimmäisenä melontaretken sinne teki Petterssonin Pekka ja kumppanit.

Tarkastettaessa viime vuoden melontakirjaa toteamme, että ahkerin saarella kävijä on ollut Lieden Masa, joka on piipahtanut siellä meloen kaksikymmentä kertaa. Suurimman kilometrimäärän on saanut kokoon Savilahden Sepe, joka matkamäärässä nousee hyvin toiselle tonnille.